

Kırık Sokakta Mimoza Kokuları

— ılıkyağmurla · 24 Temmuz 2015

...KIRIK SOKAKTA MİMOZA KOKULARI...

Geyik koşan,öğretmen evi
Dışarıda sıcak bir Temmuz
Saçlarımı karıştırıyorum şaşkın şaşkın
Ellerimde hüznü bir Eylül
Dağlarına karlar yağmış bir sonbahar
Gurbet olmuş bir ten
Büyüsü bozulmuş bir sürgünü yaşıyorum içimde
Kırık sokakta mimoza kokuları
İçimden çıkıp giden bir ben
Gözlerime giydirilen bir sen
ruhumdaysa, rüzgâr kay kay yapıyor
Dudaklarıma bir zağar bağdaş kuruyor
Ölüyor bir kuş yaldızlı kafeste
Aç gözlü gecenin koynunda martılar intihar eğiliminde
Zulümsün artık !
Adının dar sokaklarında
Şimdi de çocuklar sek sek oynamaya başladılar
Esrik duygularım bir Akdeniz güvertesinde
Elimde bıçak mutsuzluğuma tokat atıyorum
Öksüz hıçkırığı yerleşiyor yüzüme
Yeniden doğmak vardı anasını satayım !
Ama nerde !!!
Yok ki böyle bir imkân...
Kırılıyor artık gözlerim mavi görünce
Çılgın bir telaş yetişememe ihtimalime amorti hayatıma
Sensizim
Sensizlik alev alev bir yangın bende
Oysa,gözbebeklerimdeki feryâdın yansıması tavırlarım
Söylenemeyen mahrem sevdam yüreğimi ısıtan
Sen hep bahar taşırdın yanında gelişinle
Yoksul balkonumda hep taze umutla doğardı tebessümünle yeni günler
Bir karayelin eline bırak/a/madım,kıyamadım sevdamızı
Bütün dağların yükünü sırtıma vurup,

Bir kez daha dayandım kapına

Aç !

Al beni yeniden içeri !

Al beni !

.

.

Ellerimde hüzünlü bir Eylül

Kırık sokakta mimoza kokuları

.....Süleyman Altunbaş...geyik koşan/ 24.07.2015...21:16